



ע"פ 8807/14 - יוסי אוחנה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 8807/14

לפני:

כבוד השופט נ' הנדל

המערער:

יוסי אוחנה

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע פסק דינו של בית המשפט המחוזי
באר שבע מיום 10.11.2014 בת"פ 004067-03-14
שניתן על ידי כבוד השופט א' אינפלד

תאריך הישיבה:

י' בטבת התשע"ה (1.1.2015)

בשם המבקש:

עו"ד דובב שחק

בשם המשיבה:

עו"ד נורית הרצמן

החלטה

1. מונחת לפניי בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל של 26 חודשים שהושת על המבקש בבית המשפט המחוזי בבאר שבע (ת"פ 4067-03-14, כב' השופט א' אינפלד). זאת לאחר שהורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה לעניין העונש, בביצוע עבירת הצתה לפי סעיף 448 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. בקשה זו



הוגשה בד בבד עם ערעור כנגד חומרת העונש שהוגש לבית משפט זה.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בהן הודה כאמור המבקש, הוא הגיע בשעת לילה מאוחרת למכון עיסוי (להלן: המכון). במהלך הטיפול, התגלעה מחלוקת בינו לבין המעסה. המבקש דרש את כספו בחזרה, אולם פקידת הקבלה, ובהמשך בעל המכון (להלן: המתלון), סירבו בטענה שניתן לו הטיפול. המבקש עזב בזעם את המכון, תוך שהוא אומר למתלון "אתה עוד תשמע ממני...". המבקש נכנס למונית וביקש לנסוע לתחנת דלק סמוכה, שם מילא בקבוק בדלק וחזר למכון. המבקש ניגש לרכבו של המתלון, שפך דלק מהבקבוק על הרכב והצית את הדלק. הרכב לא עלה באש "באופן משביע רצון", ועל כן לקח המבקש שמיכה וניירות מהמונית, הניח אותם על גבי הרכב, שפך עליהם דלק והציתם. כתוצאה מכך הרכב עלה באש והמבקש חזר למונית ועזב את המקום. המתלון גילה על המתרחש ויצא מהמכון לכבות את השריפה. או אז שב המבקש לאזור והשליך אל עבר המתלון אבן גדולה שמצא, אשר לא פגעה במתלון והמבקש נסע מהמקום.

2. בבקשה שלפניי – ועולה כי אף בערעור כנגד חומרת העונש – בא כוחו של המבקש סומך את ידו בעיקר על תסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המבקש. שירות המבחן המליץ להשית על המבקש עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות, אולם כאמור, בית המשפט המחוזי דחה המלצה זו. לעמדת הסנגור, לנוכח דחייה זו סיכויי הערעור גבוהים. לעניין הבקשה שלפניי, עולה מהתסקיר, לגישתו, כי דחיית הבקשה ותחילת ריצוי עונשו יפגע בהליך השיקום שהוא עובר. כך ימנע אימוץ המלצת שירות המבחן על ידי ערכאת הערעור.

מנגד, בדיון שהתקיים בפניי הדגישה באת כוח המשיבה את המסוכנות הנובעת, לעמדתה, מהמבקש, הנלמדת הן מהמעשים בהם הודה והן מעברו הפלילי המכביד. לכן, על אף תסקיר שירות המבחן, סבורה היא שסיכויי הערעור נמוכים. בכל מקרה לא יופחת העונש, לשיטתה, לעונש מאסר שירוצה בעבודות שירות.

3. דין הבקשה להידחות. הבקשה שלפניי הינה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל עד להכרעה בערעור שהגיש המבקש. בקשה זו יש לבחון על פי הלכת שוורץ (ע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(2) 241, 277-282 (2000)), לפיה הכלל הוא ריצוי מיידי של עונש מאסר בפועל. על רקע זה, יש לשקול את יעילות מנגנון המשפט הפלילי, לרבות אמון הציבור בו. מן העבר האחר, יש לשמור על זכות הנאשם לערער על עונשו מבלי שריצוי עונש המאסר ייתר את הדיון בערעור. לכן על בית המשפט לבחון איזה מן השיקולים גובר בנסיבות המקרה הקונקרטי, תוך אומדן ראשוני ולכאורי בלבד של סיכויי הערעור.

לאחר שעיינתי בחומר שהונח לפניי לצורך הכרעה בבקשה, ולאחר ששמעתי את טענות הצדדים, עולה בשלב זה שסיכויי הערעור אינם גבוהים במידה המצדיקה את עיכוב ביצוע עונש המאסר. יוזכר כי הערעור מופנה אך ורק כנגד חומרת העונש וקבלת המלצת שירות המבחן. מבלי לטעת מסמרות, נראה שעל פני הדברים אף אם בית המשפט יתערב ויקל בעונשו של המבקש, ואינני מביע עמדה בנידון לכאן או לכאן, התוצאה לא תהא ריצוי עונש המאסר בעבודות שירות בלבד.

4. הבקשה נדחת. המבקש יתייצב לריצוי עונשו בבית סוהר "דקל" ביום 27.1.2015, לא יאוחר מהשעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס בטלפונים: 08-9787277, 08-9787336. המזכירות תיתן עדיפות



לשמיעת ערעור זה.

ניתנה היום, י"ד טבת תשע"ה (5.1.2015).

ש ו פ ט
